คำว่า "*เกาะแก้ว*" นั้น มีชื่อปรากฏในพระราชพงศาวดาร เป็นครั้งแรกเมื่อในแผ่นดินสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ เรียกว่า "คลองเกาะแก้ว" บ้าง "มุมเกาะแก้ว" บ้าง ตรงบริเวณเกาะแก้ว นั้นมีถนนและกำแพงเรียกว่า "ถนนมุมเกาะแก้ว" กำแพงเกาะแก้ว และเข้าใจว่าบริเวณนี้คงจะเป็นเกาะ ๆ หนึ่งจะเรียกว่า "เกาะแก้ว" มาจนทุกวันนี้ สำหรับวัดเกาะแก้วนั้นน่าจะสร้างขึ้นภายหลัง ในรัชกาลใดรัชกาลหนึ่ง และน่าจะสร้างขึ้นเมื่อมีแม่น้ำป่าสัก ไหลผ่านหน้าวัดแล้ว

ในจดหมายเหตุ พรรณนาภูมิลำเนาสถานกรุงศรีอยุธยา กล่าวออกชื่อ "วัดเกาะแก้ว" ไว้ตอนหนึ่งมีความว่า "แสด้าน ขื่อบรรภ์ทิศ แต่หัวรอมาถึงเรือจ้างข้ามไปวัดสะพานเกลือ 1 เรือจ้างข้ามออกไปวัดนางชี 1 เรือจ้างข้ามออกไปวัดพิชัย 1 เรือจ้างข้ามออกไปวัดเกาะแก้ว 1 ด้านชื่อทิศบรรภ์ห้าแห่ง ทั้งหัวรถ"

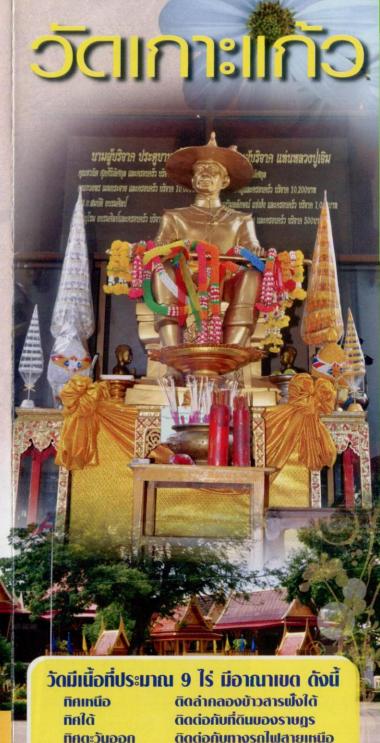
อนึ่งเมื่อกรุงศรีอยุธยา ในปี พ.ศ. 2301 ณ ที่วัดเกาะแก้วนี้ เคยเป็นที่ตั้งค่ายของกองทัพไทยค่ายหนึ่งใน 9 ค่ายด้วยกัน คือ ด้านเหนือที่วัดหน้าพระเมรูแห่ง 1 ที่เพนียดคล้องช้างแห่ง 1 ด้านตะวันออกตั้งที่วัดมณฑปแห่ง 1 ที่วัดเกาะแก้วแห่ง 1 ด้าน ใต้ให้หลวงอภัยพิพัฒน์ ขนนางจีน คุมพวกจีนบ้านในไก่ 2,000 คน ลงไปตั้งค่ายที่บ้านสวนพลูแห่ง 1 ให้พวกคริสตังตั้งค่ายุริมวัด พทไธสวรรย์แห่ง 1 ด้านตะวันตกให้กรมอาสาหกเหล่าตั้งที่วัด ชั้ยวัฒนารามแห่ง 1 โดยค่ายที่วัดเกาะแก้วได้ความว่าพระยาตากสิน เป็นเจ้าหน้าที่รักษาการด้านตะวันออกอยู่ที่วัดนี้

ดังนั้นวัดเกาะแก้วจึงเป็นหนึ่งในหลายวัดที่มีประวัติศาสตร์

สนับสนุนโดย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา Îns. (035) 336-588, (035) 336-599

ติดริมแม่น้ำปาสัก

ทิศตะวันตก

Wat Gor Gaew

Wat Gor Gaew is located on the bank of the eastern part of Pa Sak river or at the inner mouth of the Khao Sarn canal. The temple has the area of about nine rais.

In the past around 300 years ago, the western part of Wat Gor Gaew was the water way of the present Pa Sak river. The area of the temple was a lot bigger than it is now. Besides, when the rainy season approached, the water moved so fast that there were big whirling currents which caused the water to yearly eat the bank until the old Ubosot was eaten down into the river.

At present, the temple added other neglected area of another Wat nearby; therefore, The temple area now is broader. The neglected Wat which later combined with Wat Gor Gaew is "Wat Prasart". There have still been some remaining structures of the Ubosot, four sides of the walls, doors, and windows, left to view.

บ้อสันนิษฐานเกี่ยวกับสถานที่ตั้งวัด

เมื่อประมาณกว่า 300 ปีมาแล้ว ท่านผู้รู้กล่าวว่า ทางด้านทิศ ตะวันตกของวัดเกาะแก้วคือทางน้ำของแม่น้ำป่าสักทุกวันนี้ เดิมที่ตั้ง ของวัดมีอาณาเขตกว้างขวางกว่าปัจจุบันนี้มาก เนื่องจาก ทางวัดเกาะแก้วตั้งอยู่ริมแม่น้ำดังกล่าว ซึ่งมีบริเวณเป็นท้องคุ้ง โดยน้ำจะไหลแรงและเชี่ยวจัดมีน้ำวนใหญ่ เมื่อถึงฤดูน้ำจึงทำให้ กระแสน้ำกัดเซาะตลิ่งพังไปทุกปี ๆ แต่เดิมมีอุโบสถหลังเก่า ก็ถูกน้ำกัดเซาะพังลงไปในแม่น้ำทั้งหลัง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้บริเวณพื้นที่ของวัดแคบลง

ปัจจุบันทางวัดได้รวบรวมอาณาเขตของวัดร้างบริเวณใกล้ เคียงอีกวัดหนึ่งเข้าด้วยกัน ทำให้อาณาเขตของวัดกว้างขึ้น วัดร้างที่รวมเข้ากับวัดเกาะแก้วคือ "วัดปราสาท" ปัจจุบันยังมี ซากอุโบสถ ซึ่งเหลือแต่ผนังทั้ง 4 ด้าน มีประตู และหน้าต่าง ปรากฏอยู่

เพื่อประโยชน์ความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดี เกี่ยวกับภูมิสถานที่ตั้งของวัดเกาะแก้ว จึงขอแทรกเรื่องราวของ

"แม่น้ำป้าสัก" ไว้สักเล็กน้อย คือ

ตั้งแต่ท้ายวัดพนัญเชิงในท้องที่ตำบลคลองสวนพลูขึ้นไป เดิม เป็นคูเมืองพระนครศรีอยุธยาเรียกว่า "ชื่อหน้า" หรือ "คูชื่อหน้า" ในพระราชพงศาวดารหลายฉบับกล่าวไว้ตรงกันว่า "ตรงบริเวณ เกาะแก้วนั้นมีแต่คู หาแม่น้ำกั้นมิได้" ในแผ่นดินสมเด็จพระมหา จักรพรรดิระหว่าง พ.ศ.2091 ถึง พ.ศ.2112 ยังเป็นคูแคบ ๆ เมื่อในรัชสมัยสมเด็จพระมหาธรรมราชาธิราช กองทัพพระเจ้า หงสาวดีบุเรงนอง จึงถมถนนเข้ามาตีกรุงศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. 2112 ต่อมาในแผ่นดินสมเด็จพระมหาธรรมราชาธิราช พ.ศ. 2112 จึงโปรดเกล้าฯ ให้ชุดขยายให้กว้างไปเป็น 10 วา และในเวลานั้น สายน้ำแควลพบุรีซึ่งเดิมลงมาทางบางพระครู ผ่านนครหลวง มาเลี้ยวลงที่คลองบ้านม้า หันตราออกปากน้ำแม่เบี้ยที่บางกะจะ ใต้วัดพนัญเชิง

